स तं महारथं पश्चादनुयातस्त्वानुजं । तमपश्यन्महाबाहुमहं विन्दामि कश्मलं ।
सतत्र गच्छ कौन्तेय यत्र यातो धनञ्जयः । सात्यकिश्च महावीर्य्यः कर्त्तव्यं यदि मन्यसे । ५१४०
वचनं मम धर्म्मज्ञ भ्राता ज्येष्ठो भवामि ते । न तेऽर्ज्जुनस्त्वया ज्ञेयो ज्ञातव्यः सात्यकिर्यथा ।
चिकीर्षुर्म्मत्प्रियं पार्थं स यातः सव्यसाचिनः । पदवीं दुर्गमां घोरामगम्यामकृतात्मभिः ।
दृष्ट्वा कुशलिनौ कृष्णौ सात्वतञ्चैव सात्यकिं । सम्विदञ्चैव कुर्य्यास्त्वं सिंहनादेन पाण्डव ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथबधपर्व्वणि युधिष्ठिरचिन्तायां षड्विंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२६ ॥
॥ भीम उवाच ॥ ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणानवहद्यः पुरा रथः । तमास्थाय गतौ कृष्णौ न तयोर्व्विद्यते भयं ।
आज्ञान्तु शिरसा बिभ्रन्नेष गच्छामि मा शुचः । समेत्य तान्नरव्याघ्रान् तव दास्यामि सम्विदं । ५१५
॥ सञ्जय उवाच ॥ एतावदुक्त्वा प्रययौ परिदाय युधिष्ठिरं । धृष्टद्युम्नाय बलवान् सुहृद्भ्यश्च पुनःपुनः ।
धृष्टद्युम्नञ्चेदमाह भीमसेनो महाबलः । विदितन्ते महाबाहो यथा द्रोणो महारथः ।
ग्रहणे धर्म्मराजस्य सर्व्वोपायेन वर्त्तते । न च मे गमने कृत्यं तादृक् पार्थेन विद्यते ।
यादृशं रक्षणे राज्ञः कार्य्यमात्ययिकं हि नः । एवमुक्तोऽस्मि पार्थेन प्रतिवक्तुञ्च नोत्सहे ।
प्रयास्ये तत्र यत्रासौ मुमूर्षुः सैन्धवः स्थितः । धर्म्मराजस्य वचने स्थातव्यमविशङ्कया । ५१५०
यास्यामि पदवीं भ्रातुः सात्वतस्य च धीमतः । सोऽद्य यत्तो रणे पार्थं परिरक्ष युधिष्ठिरं ।
एतद्धि सर्व्वकार्य्याणां परमं कृत्यमाहवे । तमब्रवीन्महाराज धृष्टद्युम्नो वृकोदरं ।
ईप्सितं ते करिष्यामि गच्छ पार्थाविचारयन् । नाहत्वा समरे द्रोणो धृष्टद्युम्नं कथञ्चन ।
नियहं धर्म्मराजस्य प्रकरिष्यति संयुगे । ततो निक्षिप्य राजानं धृष्टद्युम्ने च पाण्डवं ।
अभिवाद्य गुरुं ज्येष्ठं प्रययौ येन फाल्गुनः । परिष्वक्तश्च कौन्तेयो धर्म्मराजेन भारत । ५१५५
आघ्रातश्च तथा मूर्द्ध्नि आवितश्चाशिषः शुभाः । कृत्वा प्रदक्षिणं विप्रानर्चितांस्तुष्टमानसान् ।
आलभ्य मङ्गलान्यष्टौ पीत्वा कैलातकं मधु । द्विगुणद्रविणो वीरो मदरक्तान्तलोचनः ।
विप्रैः कृतस्वस्त्ययनो विजयोत्पादसूचितः । पश्यन्नेवात्मनो बुद्धिं विजयानन्दकारिणीं ।
अनुलोमानिलैश्चाशु प्रदेशितजयो जयः । भीमसेनो महाबाहुः कवची शुभकुण्डली ।
साङ्गदः सतलत्राणः सुरथो रथिनाम्बरः । तस्य कार्ष्णायसं वर्म्म हेमचित्रं महर्द्धिमत् ५१६०
विबभौ सर्व्वतः श्लिष्टं सविद्युत्तोयदोपमं । पीतरक्तासितसितैर्व्वासोभिश्च सुवेष्टितः ।
कण्ठत्राणेन च बभौ सेन्द्रायुध इवाम्बुदः । प्रयाते भीमसेने तु तव सैन्यं युयुत्सया ।
पाञ्चजन्यरवो घोरः पुनरासीद्दिशाम्पते । तं श्रुत्वा निनदं घोरं त्रैलोक्यत्रासनं महत् ।
पुनर्भीमं महाबाहुं धर्म्मपुत्रोऽभ्यभाषत । एष वृष्णिप्रवीरेण भ्रातः सलिलजो भृशं ।
पृथिवीञ्चान्तरीक्षञ्च विनादयति शङ्करात् । नूनं व्यसनमापन्ने सुमहत् सव्यसाचिनि । ५१६५
कुरुभिर्युध्यते सार्द्धं सर्व्वैश्चक्रगदाधरः । नूनमार्य्या महत्कुन्ती पापमद्य निदर्शनं ।
द्रौपदी च सुभद्रा च पश्यन्ति सह बन्धुभिः । स भीम त्वरया युक्तो याहि यत्र धनञ्जयः ।